

JUSTITICIA SOCIAL

PREU:
15 CTS.

L'esquerra
acaba
en nosaltres

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

La maniobra feminista Es perdre el temps

La igualtat política dels sexes és una reivindicació socialista. A Espanya, el vot femení ha estat atorgat gràcies a les paraules i als vots dels parlamentaris socialistes tant del partit espanyol com de la U. S. C. Els socialistes hem, doncs, aplicat un principi d'estricta justícia humana tantost ens ha estat possible. Altrament han fet els partits burgesos, especialment els de burgesia reaccionària, que tingueren el monopoli total de l'Estat sota la monarquia i mai no volgueren no ja atorgar el vot a les dones, sinó ni permetre que els homes es manifestessin lliurement.

Però, ara, succeeix, a Catalunya, quelcom molt curiós. La burgesia reaccionària exigeix l'estricta compliment de la Constitució, i vol, estridentment que les eleccions constituents de Catalunya s'ajornin fins que no estigui finit el cens femení. I acusen els partits esquerrans de Catalunya, justament els que feren possible el triomf de la reivindicació femenina, d'antifeministes.

La maniobra és barroera, tant o més que la prufja de puresa democràtica o proporcionalista que els obsessiona, a ells, els símbols encara vius i actuant de la tupinada electoral i del caciquisme eixorc!

Un mes després d'aprovar l'Estatut, el President de Catalunya ha de convocar a eleccions constituents. Si llavors hi ha cens femení, les dones votaran. Si no, no.

L'ajornament de les eleccions no es pot consentir. Aquesta situació d'interinitat en què vivim no ha de perllongar-se per culpa nostra. Massa que dura, i tots en coneixem els perills i els perjudicis, per culpa de la indecisió de les Constituents. L'ajornament, potser il·lusiona la reacció, que pensa en la descomposició de les forces esquerranes sotmeses a la tortura del poder inoperant. Però, no s'ho mereix Catalunya, ni ha de desitjar-ho, car els valors morals i espirituals d'esquerra l'han redreçada.

Aprovat l'Estatut, Catalunya ha d'elegir immediatament les Corts Constituents. Puguin o no votar les dones. Com són convocats a eleccions, i sense vot femení, perquè el cens no acabarà fins a primers de l'any 1933, els municipis espanyols.

Hem dit que l'actual organització de la C. N. T. tal com està no serveix per a desenrotllar l'obra emancipadora que tenim dret a esperar-ne. I no en serà apta mentre no hi capiguem tots sense distinció de tendències. L'experiència ensenya i els fets ens diuen que, com més dèbil sigui aquest sistema d'organització, els responsables de la seva tràgica davallada més s'agafaran als seus prejudicis i més impossible faran la intervenció de cap altre sector.

A les minories d'oposició sindical cal agrair-los la llur actualització perquè han contribuït a despertar en els afiliats l'esperit de crítica i d'intervenció; però nosaltres estem convençuts que de definitiu no en treuran res. Suposar altra cosa és no conèixer els anarco-sindicalistes, els quals han arplegat tota la part de la fanàtica intransigència dels anarquistes clàssics i cap de les virtuts que els feien aptes per a la convivència.

La C. N. T. serà anarquista o no serà. I si ens mirem objectivament la posició dels que la manifestaven sota el seu punt de mira, no deixa de tenir certa lògica. Ells diuen: "Si voleu fer una força política obrera a la nostra esquena, no la fareu; si voleu un partit polític, feu-vos-el." I, situat així l'afer, tenen raó.

Nosaltres ens recordem d'un fet molt interessant, el qual pot servir-nos d'orientació. Al començament d'aquest segle varen haver-hi dues vagues generals les quals la burgesia i les autoritats varen ofegar amb sang. Això originà una desbandada en els sindicats com no en recordem d'altra. L'organització obrera era sols un nom que es mantenia per la voluntat d'un parell de dotzenes dels seus militants i la intel·ligència d'un grup d'homes al primer pla dels quals s'hi veia l'Anselm Lorenzo.

En aquell moment el ferrocarril neixia fort i avassallador; molts sindicats tenien el seu estatge social a les "Fraternidades" republicanes. La falca anava penetrant i sols calia esperar el moment propici.

La "Casa del Pueblo" del carrer d'Aragó es construïa amb la intenció d'inscriure-hi els sindicats professionals obrers.

Una vaga d'empleats de la Companyia del Gas Lebon promoguda l'any 1904 i la qual tingué un fi dramàtic per als treballadors, serví de motiu. En Lerroux donà ordres per a començar l'ofensiva.

Com si un ressort hagués saltat del seu encast, igual es pro-

duí la reacció d'aquell cos col·lectiu que semblava indefens. Des de l'Anselm al Negre, des d'en Prat a en Cortiella començaren un atac violent contra en Lerroux i els seus propòsits i acabaren per desbaratar-los-hi. Desindicat, en realitat no n'hi anà cap al carrer d'Aragó (a la ratera del Pueblo que em deïem), i l'Emperador del Paralel s'hagué d'accontentar amb els treballadors que tenien sentiments de burot o ànima de municipal. La seva maniobra fracassà.

Si això s'aconseguia en un moment que l'organització sols era un nom i en front d'un home que en la seva època cal reconèixer-li condicions i tacte de conductor de multituds i amb un partit que era alimentat per la classe treballadora, cal convenir que és d'un candor angelical suposar que cap de les fraccions o partits polítics actuals, per molt treballistes que siguin, tinguin més condicions per a absorbir l'organització.

Els líders i els ordenancistes a l'organització obrera catalana no han fructificat mai. En Seguí tenia un talent natural com no té avui cap home dels que actuen en el camp polític-sindical, i, no obstant, sabia portar amb molt de tacte la seva jerarquia.

No em digueu que els moments han canviat, que hi ha més consciència col·lectiva i que hi ha més comprensió dels valors in-

Un socialista de França

Com parlen els nostres companys de l'altra banda dels Pirineus

El company Campalans ens ha ofert el goig de mostrar-nos un escrit cordialíssim que ha rebut del company Jean Bonnafous, destacat membre del Partit Socialista Francès (S. F. I. O.), catedràtic, escriptor, candidat en les darreres eleccions legislatives i membre del Consell Nacional de la Federació General de l'Ensenyament.

Després de comentar la intervenció parlamentària del nostre company, diu el Prof. Bonnafous en la seva missiva, escrita en perfecte català meridional:

"Hai vist dints l'"A. B. C.", etc., etc., que se mena una "violenta campanya de premsa contra lo dit Estatut; açò "era previst, e l'habiai anunciat repetidas vegadas en los "meus articles dints "le Populaire du centre" de Lemotjes "e "Le Petit Méridional" de Montpellier.

"Cal comptar, nonobstant, amb el triomfe del vostre "Ideal, que és lo nostre e lo de tots los hòmens amants "de la Libertat e de la Federació Internacional."

Vet ací una autèntica veu del socialisme internacional.

El Prof. Ortega i Gasset pot seguir, impertèrrit, lla- drant a la lluna. Bon profit li faci.

dividuals. No és cert. El que hi ha avui és més gent intoxicada i que es pensa que llegint *El Incendiador* o *La revolució por fuerza*, la revolució es farà sola; i quan es desenganyin (que aquests sí que es desenganyaran) i vegin que de miracles no se'n fan, desertaran de les files de l'organització, perquè de consciència de classe no en tenen gota; i els obrers que potser podrien fer un treball profitós per

a la classe treballadora veuen que, en aquesta pugna, en el fons sols hi juguen interessos personals disfressats d'idealismes, i es decepcionen i resten apartats.

I així l'organització es va quedant en mans de gent constantment enrabiada, fins que arribarà en un estat de vida anèmica o ells mateixos s'estrangularan.

JOAN FRONJOSA

ALBERT THOMAS

La pancarta vermella del socialisme europeu resta endolada per la repentina desaparició del "factòtum" de l'Oficina Internacional del Treball, Albert Thomas. Aquest home, aquesta figura, representa una època en el socialisme internacional, com ho representaren les doctrines utòpiques de Moro i Campanella en els segles XVI i XVII, com ho fou també l'època de l'anglès Robert Owen amb els seus primers assaigs de cooperació (1771-1858) i com ho representaren el socialisme marxista de l'irlandès Thompson i el socialisme filosòfic de Saint Simon.

Aquesta època socialista de Thomas, deixeble predilecte de Jaurès, representa en quant a principis la tendència que podríem anomenar humanista; i en quant a tàctica, tenia la seva predilecció pel moviment reformista, com ho expressa molt bé Fabra Rivas en el seu reportatge sobre el finat. Thomas recordava amb freqüència la fa-

mosa frase del gran socialista alemany Bernstein: "L'objecte final no és res; el moviment ho és tot"; i com Bernstein i com Jaurès deia que el socialisme ha d'intervenir en tot el que li sigui possible, i estar present en totes parts; les paraules inhibir-se, excusar-se i escapar-se són paraules buides que no consten en el diccionari socialista.

Tan sols posava com a condició que els socialistes actuïn sempre, sigui el que sigui el càrrec que ocupin, amb completa comunió amb la classe obrera i controlats per les seves organitzacions normals. Sense l'obrer, deia, no cal creure res ni desitjar res; per la classe obrera i amb la classe obrera s'ha

(Continua a la pàgina

Congrés Comarcal de la Maresma

Convocat pel Comitè Executiu, demà, a les deu del matí, s'inaugurarà a Mataró el Congrés Constitutiu de la Federació Comarcal de la Maresma.

Hi prendran part vuit Seccions constituïdes amb un total de 400 col·lectants al corrent de llurs pagaments mensuals.

No hi podran prendre part estatutàriament les Seccions en constituïció de Montgat, Canet de Mar, Arenys de Mar, Masnou, Premià i Vilassar.

Ordre del dia del Congrés: Validament dels títols de delegat, reglament de discussió i nomenament de la mesa i de les ponències d'estatut, programa mínim municipal i proposicions.

Projecte d'Estatuts. Projecte de programa mínim municipal.

Proposicions. Elecció de la Junta Central i d'un delegat al Consell Central de la U. S. C.

"El bon sentit innat dels mètodes cooperatius ha quedat clarament demostrat en els nostres dies quan s'ha vist el contrast entre el moviment cooperatiu increbantat i l'economia capitalista mundial presa de pànic per la manca total de confiança en la seva pròpia suficiència. El ritme de la vida en la civilització occidental ha estat perillosament ralenti per la fallida del capitalisme, que no ha pogut provar que sigui, com vol pretendre, l'instrument necessari d'un comerç i d'una indústria eficaços. El comerç, la indústria i l'agricultura es troben ofegats pel nacionalisme econòmic, que és l'aplicació més aguda de la doctrina de la competència a una unitat econòmica mundial en la qual les fronteres fiscals i territorials són absurdes, irracionals i retrògrades. Els apòlogistes capitalistes no estan en condicions de poder explicar en termes que no condemnin llur teoria, el fet desconcertant de veure que alhora que augmenta la capacitat de producció, el consum mundial i l'intercanvi de mercaderies declinen i desapareixen. La destrucció sistemàtica de productes preciosos que es pretén fer creure en sobreproducció, l'esfondrament del sistema de crèdit santificat per la tradició bancària i el retorn al comerç en espècies revelen al més cec la lamentable fallida de la indústria capitalista i la feblesa dels seus fonaments. En un semblant món d'irrealitat, les simples veritats de l'ideal cooperatiu apareixen com el bon sentit essencial..."

Les nacions comencen a aprendre a llurs costes que les barreres duaneres que elles eleven contra el comerç estranger es converteixen en obstacles infranquejables per a llurs pròpies exportacions. Els mateixos recels que han separat les nacions per mitjà de trinxeres, oculten actualment la perspectiva de pau i de prosperitat per mitjà de barreres duaneres. L'experiència d'aquest Comitè Central durant l'any, ha reforçat la seva creença que les claus que obriran el tresor de la riquesa del món per a tots són la llibertat, el treball, la conciliació, la cooperació i la coordinació... Gosem esperar que totes les decisions que prendrà el Congrés de Glasgow reflectiran l'esperit de la voluntat ferma i calma de situar la cooperació al centre del nou món de la indústria que ha de succeir al pesombre de l'atur forçós que envierina actualment les esperances de tota una generació. La Pau, la Fraternalitat i la Justícia social: heus ací els nostres mots d'ordre: la cooperació ha d'ésser el mitjà de convertir-los en realitats!"

(Fragment de la Memòria del Comitè Central de la Unió Cooperativa Britànica, presentat al 64 Congrés Cooperatiu Nacional tingut a Glasgow els dies 16 al 18 de maig.)

La setmana comercial de Berlín

Durant els dies 3 al 6 de maig s'ha celebrat a Berlín una Conferència internacional per a la discussió dels problemes actuals de l'economia mundial, sota els auspicis del *Berliner Tageblatt*, en la qual hi han pres part diversos centenars de representants—delegats governamentals, economistes, homes d'affers—de tots els països d'Europa i àdhuc d'Amèrica i Àsia. Les discussions, per a les quals s'havien preparat memòries especials, han tractat sobre: "La interdependència del capital i el comerç mundial", "Els nous tipus de política comercial", "L'organització i la tècnica comercials". Henry J. May, secretari general de l'Aliança Cooperativa Internacional, ha sotmès una memòria especial sobre "La nova política comercial des del punt de vista del consumidor", en la qual ha exposat els principis i mètodes de la cooperació de consum i ha demostrat el paper que juga en la solució de la present crisi mundial. Amb ocasió de la Conferència, el *Berliner Tageblatt* ha publicat una sèrie de suplementos, un dels quals, titulat "La Cooperació en l'economia mundial" estava dedicat al moviment cooperatiu. Ultra els articles sobre el moviment cooperatiu alemany, el suplement contenia articles de H. J. May, el marquès de Vögue i el Dr. Georges Fauque, cap de la Secció Cooperativa de l'Oficina Internacional del Treball.

La Conferència votà unànimement una resolució en la qual afirmà la seva convicció que l'especialització i la cooperació en l'economia mundial i la llibertat completa del comerç entre nacions constitueixen no sols el sistema més econòmic, sinó l'únic sistema susceptible de mantenir i de desenvolupar el poder de producció i de donar satisfacció a les necessitats dels consumidors. Després d'haver denunciat els obstacles polítics que han dificultat la marxa natural del sistema econòmic, la resolució declara que les idees de suficiència nacional i d'ingerència governamental en el comerç internacional tendeixen a fer recular la vida econòmica vers formes primitives i desuètes, i condemna àdhuc l'"anarquia", en tant que mesura provisional o urgent. Allà on practiquin altres polítiques, caldria procurar que no suprimissin els mercats o privar-los d'equilibrar-se lliurement i no han de tolerar-se més que com a mesures temporals per evitar el total esfondrament

del comerç mundial. Aquestes mesures extraordinàries no haurien d'handicapar la interdependència internacional dels capitals i la política monetària, tot i tenint en compte els interessos de la divisa i de la vida econòmica nacionals, haurien de secundar un equilibri sa del treball i del capital entre les nacions. Les unions duaneres i la reunió de territoris en unitats econòmiques tendeixen a augmentar el quadre de la productivitat de l'especialització i de la cooperació internacionals.

La resolució acaba dient que el veritable objectiu que cal perseguir consisteix en llançar un pont sobre l'abisme contra natura que hi ha entre la capacitat de producció, que està massa desenvolupada i mal emprada, i les necessitats no satisfetes de milions d'éssers humans.

CRÈDIT I PREVISIÓ

SOCIETAT COOPERATIVA
Corts, 678, 1.ª-Tel. 16871

L'objecte de la Societat és practicar la cooperació en el crèdit, l'estalvi i la previsió suprimint el lucre en aquestes activitats

Unió Socialista de Catalunya

Mitings i Conferències

AVUI

Conferència de Joan Comorera al Centre Republicà d'Arbeca, a les deu del vespre. Tema: "Socialisme i Comunisme".

Conferència de Cosme Rofes a la Secció del Districte VIII, Montseny, 35, principal, a les deu del vespre.

DEMA

Conferències de Joan Comorera a Torregrossa, Castelladaus i Borges Blanques.

Conferència de J. Santaló a l'estatge de la Secció del Districte IV, Alt de Sant Pere, 29, a les onze del matí. Tema: "El que cal pagar de lloguer".

JUNY 1

Conferència de Joan Rull a les Seccions I dels districtes IX i X, Clot, 32, a les deu del vespre. Tema: "El manifest comunista".

JUNY 3

Conferència de Joan Comorera a la Cooperativa de paletes "La Iniciativa", a les 10 del vespre. Tema: "L'Estatut i els treballadors".

JUNY 4

Miting inaugural de la Secció de Pont d'Armentera, a dos quarts de deu del vespre. Oradors:

J. Ollé.
C. Gerard.
Àngela Graupera.

Conferència de Joaquim Xirau a la Secció de Manresa, a dos quarts de deu del vespre.

JUNY 5

Conferència d'Àngela Graupera a la Secció de Valls, a les onze del matí. Tema: "Missió de la dona".

Els parlamentaris catalans

La setmana passada deixarem d'incloure aquesta secció que creïem ja innecessària després de l'acord pres per la minoria catalana "de fer públics diàriament a la Premsa de Barcelona els noms dels diputats de Catalunya assistents a la Cambra". Però com que hem vist que aquest acord—com tants d'altres presos per la minoria—no s'ha dut a terme, reprendrem la nostra ressenya, tot i el defecte del retard d'una setmana que ens imposa el dia de sortida del nostre periòdic. Ultra els diputats catalans amb càrrec polític, la tercera setmana de maig assistiren a totes o algunes de les sessions del Parlament els següents membres dels grups polítics catalans:

U. S. C.: Campalans, Serra i Moret, Josep Xirau.

Esquerra: Aiguader, Aragay, Bordas, Companys, Dencàs, Gassol, Grau, Layret, Loperna, Lluhi, Palacin, Palet, Puig i Ferrer, Riera, Santaló, Sbert, Selvas, Tarradellas, Ventosa, Antoni Xirau.

P. C. R.: Nicolau, Esteve.

Lliga: Abadal, Estelrich, Rahola.

Independents: Carrasco, Comrominas, Dolcet, Hurtado.

Per una errada de còpia, que lamentem vivament, deixarem d'assenyalar fa tres setmanes l'assistència a Madrid del nostre bon amic Ventosa i Roig, un dels diputats catalans que més eficaçment serveix el càrrec i un dels més assidus al Parlament.

Ha estat molt comentada entre els diputats de tots els partits la presència a les Corts del Sr. Bordas de la Cuesta, després d'haver la Cambra atorgat un suplicatori per a processar-lo d'un delicte comú.

L'ESTAMPA

IMPRESA

TREBALLS DE LUXE

Aribau, 75 - Tel. 71862
BARCELONA

ALBERT THOMAS

(Continuació de la pàg. 1)

d'anar arreu del món; i si aquesta està mal orientada o mal inspirada, no hi ha altra solució que treballar en el seu si per a fer-la canviar de criteri, que al fi i al cap dins la democràcia la raó acaba sempre per imposar-se i prevaler.

Heus ací el rastre marcat que deixa Thomas en els anys del socialisme contemporani.

Si analitzem amb cura aquestes observacions filosòfiques, veurem com tot home, com tot obrer conscient amb perfecta jurisdicció de drets i deures dins qualsevol democràcia té l'obligació d'intervenir en la cosa pública per a fer prevaler els ideals més humans possibles. La política és una cèlula de la vida orgànica obrerista; cal, doncs, encaminar-la cap a un caire de justícia social, i cal fer legals i plenes de responsabilitat les organitzacions obreres perquè tinguin el dret de controlar amb la seva força democràtica aquesta política.

Desgraciadament al nostre poble no es té aquest convenciment. L'altre dia, mentre parlava en un miting polític d'Esquerra al teatre de la Unió Lliberal, de la ciutat de Granollers, uns homes que es deien obreristes i que després sabrem que pertanyien a una organització irresponsable com la F. A. L., m'increparen i no volien deixar-me parlar al·legant que les seves idees eren apolítiques i que, per tant, tot quant no fos fomentar l'apoliticisme i la inhibició en tota política havia d'ésser combatut i destorbant per ells.

En un dels meus articles sobre obrerisme al setmanari *Inquietud*, parlava fa pocs dies sobre Godwin i la utopia de les seves idees anarquistes, i deia que el seu fons filosòfic és molt respectable; eren com una espècie de discurs d'Ortega i Gasset parlant de l'Estatut de Catalunya intervingut per la magistrat rèplica del socialista

Rafael Campalans; en els fons són teories doctrinàries, les quals sempre il·lustren en algun concepte. Però en això altre de fomentar l'apartament de l'home de la societat civil, inhibint-lo de la seva responsabilitat ciutadana i, per tant, postergant els seus drets, no hi podem veure cap finalitat profitosa.

Organitzacions obreristes: tingueu en compte aquestes manifestacions del malaurat Albert Thomas, home eminentment conscient de la seva obra. Adquiriu responsabilitat, acutheu i controleu.

JOSEP FIGUERAS BASSET

La Reforma agrària

(Continuació de la pàgina 3)

de la responsabilidad, la reforma será un hecho: para ello yo me atrevería a decir—y no quisiera que se me escapara una sola palabra de énfasis trascendental—que sería un bien para todos que nos reintegráramos por completo a nuestra tradición helénica y romana: con ella y con su inspiración nuestro país ha realizado el gran milagro: nuestros riscos, nuestros arenales, toda la tierra ingrata de Cataluña, que lo es mucho, y de la cual, con todos los esfuerzos, no llega a cultivarse más de una cuarta parte, toda esa tierra se ha transformado, y lo que sería un paisaje lunar, como tantos hay en la Península, es allí un triunfo de color y de abundante producción.

En nuestra tierra se ha realizado esto con el esfuerzo individual de aquellos hombres que por vocación, que por instinto, que por voluntad se han puesto a trabajar, lo que nunca en un sentido industrial, en un sentido de grande explotación habría podido hacerse: han trabajado abnegadamente, han trabajado pensando en el porvenir i han trabajado para satisfacer su propio instinto. Eso quisiera yo, que se tradujera aquí en esta reforma para llevarlo a todas las tierras de la Península, muchas de las cuales lo tienen ya, porque el mismo milagro de Cataluña es el milagro de Valencia y el milagro de Alicante y de algunas otras provincias y regiones de España. Quisiéramos nosotros que esto se produjera en todas partes, porque en todas partes es posible, aunque la tierra sea pobre, aunque la lluvia sea escasa y aunque los elementos sean pocos; en todas partes es posible: gracias a ello nosotros somos algo, y gracias a ello podemos venir hoy aquí, aunque sea muy modestamente, a colaborar en esta obra de resurgimiento nacional, que deseamos sea efectivo y que constituya un gran éxito de estas Cortes. (Aplausos.)

TIP. CATALANA - Vich, 16 Tel. 73735 - Barcelona